

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -

Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

நடுபுங்குருதி நாவலின் துவக்கம் புத்தாண்டுகளுக்கு முன்னாள் எழுதிய காட்டின் உருவம் சிறுகதையிலே துவங்குகிறது. நடுபுங்குருதி நாவல் வமே பலை என்ற புனைவான கிராமத்தில் வாழும் வமேபர்கள் என்ற மனிதர்களையும் அவர்களது மடர்க்கமான வாழ்க்கை போராட்டத்தையும், துக்கத்தையும் வதேனகையையும் அவர்களது விசித்திர கனவுகளையும் சொல்கிறது.

உப பாண்டவம் போன்று ஒரு இதிகாசத்தின் மீதான மீள்புனைவாக ஒரு நாவலை எழுதிய பிறகு இருபதாண்டுகளும் மலோக என்னுள் புதையுண்டிருந்த வமே பலையை எப்படி பதிவு செய்வது என்று யோசனையாக இருந்தது.

பாலய நாட்களில் மாட்டுதரகர்களோடு சந்தைக்கு செல்லும் போது அவர்கள் தாங்கள் அறிந்த கதையை வழியலெலாம் சொல்லிக் கொண்டு வருவார்கள். அதில் எது நிஜம் எது பொய் என்று பிரிக்க முடியாது. கதாபாத்திரம் போன்று வர்ணிக்கப்பட்ட மனிதனை சந்தையில் நேரிலே நாம் காண சந்தர்ப்பம் அமையும். அதே நேரம் அவர்கள் தங்களது நிலவியலையும் அதனைப் பித்திருக்கும் துர்கனவையும் தொடர்ந்து எல்லாகதகளிலும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை உணர முடிந்தது.

அந்த கதை சொல்லல் முறையை தான் நடுபுங்குருதியிலும் காணமுடியும். குறிப்பாக இயற்கையையின் கரங்கள் வாழ்வை எப்படி புரட்டிப் போட்கின்றன என்பதையும் அதன் கார்பரமும் கருணையும் எப்படிப் றீட்கின்றன என்பதையும் இந் நாவல் மயமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

என்னையப் பொருத்தமட்டில் அந்த நாவல் ஒரு வயிலின் கதை. நிலப்பரப்பெங்கும் வயிலில் ஒரு மடர்க்கமான மிருகத்தை போல தன் விருப்பப்படி சூற்றியலைகிறது. வயிலை குடித்துக் கிறங்கிய மனிதர்கள் தீமையின் உருக்களை போல நடமாட்கிறார்கள். வாழ்வை பற்றிய உயர்வெண்ணங்கள் எதுவும் அவர்களிடமில்லை. சாவை குறித்த புலம்புதல்களும் இல்லை. அந்த நிலவியலில் வாழ்வது என்பதே ஒரு மாயம் தான்.

தாவரங்களின் உரையாடலில் இருந்து எனது கதைவெளி மாறிக் கொண்டுவரத் துவங்கியது. அதன் தொடர்ச்சியாக வயிலைக் கொண்டுவாருங்கள் தொகுப்பின் அதிகதகளையும் உப பாண்டவம் நாவலையும் சொல்லலாம். அதன் பின்னணியில் தான் நடுபுங்குருதி வந்திருக்கிறது. ஆகவே எழுத்து முறை இப்போது தான் மாற்றமடைந்துள்ளது என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

7) 00000000 0000 00000000 000000000000 0000000000000000 0000000000000000 ?

போர்ச்சுகல் நாட்டை சேர்ந்த நோபல் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளரான ஜோஸ் சரமாகோ வின் நாவல்கள் மிகவும் சிறப்பானதாகியிருக்கின்றன. குறிப்பாக திஸ்டோன் ராப்ட், திகாஸ்பல் அக்கார்பிங்டு ஜீ சஸ் கிரஸ்ட் இரண்டையும் கடந்த பத்தாண்டுகளில் நான் வாசித்த மிகச்சிறந்த நாவல்களெனச் சொல்வனே. இன்னொருவர் ஆர்கன் பாமுக என்ற துருக்கியை சேர்ந்தவர் இவரது மனை நமே இஸ்ரெட் என்ற நாவல் மாரக் வஸெின் நூற்றாண்டுகால தனிமகைக்கு நிகரானது. 26 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் பின்னவீனத்துவநாவல்து.

ஹரூகி மூராகமியின் சிறுகதைகளும் வில்லா எமிப் போர்ஸ் காவின கவிதைகளும் வாசிப்பில் புதிய அனுபவம் தருகின்றன. மாரக் வஸெின் புதிய நாவல் மெமீஸ் ஆப் மனை மெலென்கலிக் வோர்ஸ் ஆங்கிலத்தில் இன்னமும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது வஸெியாகவில்லை. அது மிகச்சிறந்த நாவல் என்று எனது நண்பரும் முக்கியலத்தீன் அமெரிக் சிறுகதை எழுத்தாளருமான பெர்னான்டோ ப்ஸூரான் பினோ மெயில் அனுப்பியிருக்கிறார். வாசிக்க காத்ததுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

6) 000000 00000000 0000000000 0000 00000000 0000000 000000 0000000000000000 ? 000000 00000000000000 0000000000000000 00000000 0000000000 00000000000000 00000000 00000000 000000000000 000000000000 ?

இன்று தமிழில் இலக்கிய விமர்சகர்களையேல்லை. தற்போது விமர்சகர்களாகியிருப்பவர்கள் பலரும் தங்களக்கு பரிச்சயமான கோட்பாடுகளை பரிசோதித்து பார்ப்பதற்கான சோதனை எலியாக தான் இலக்கியபடபைபுகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இவர்களுக்கு முறையானதொரு இலக்கிய கோட்பாடுகள், தத்துவங்களின் பரிச்சயமும், தமிழ் இலக்கியத்தின் தரேச்சியும் இல்லை.

இரூபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த விமர்சன தந்தைகள் எதை எழுதுவது, எதை எழுதக் கூடாது என்று முடிவு செய்யும் கலாச்சார காவலர்களாக தங்கள்கருதிக் கொண்டுவெட்டுக்கத்திகளுடன் தணிக்கையாளர்களையே பதோல செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைய இலக்கிய விமர்சனம் தரூச்சண்டை பதோல வசகைகளும் கொச்சையும் நிரம்பியதாக தான் காணப்படுகிறது.

இன்னொரு பக்கம் இலக்கிய விமர்சனம் என்ற பெயல் துதிபாடலும் ஆராதனைகளும்

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
 Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

மிக அதிகமாக நட்பை நெறிசெய்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் பரோஹே, தமிழ் கால்வினோ, தமிழை காப்பாற்ற வந்த பின்நவீனத்துவ டொனால்டு பார்த்தலமே, தமிழ் காப்கா. என தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு உலக அங்கீகாரப் பட்டங்கள் தந்தது உள்ளூர் விமர்சகர்களையே தவிர வேறு யார்?.

புதுக்கவிதையை பற்றி உப்புப் பறொத இரண்டாம் விமர்சன கட்டுரை தொகுதிகளை வெளியிட்டும் விட்டும் சாகித்ய அகாடமி பதவியையும் சர்வதேச அரங்கங்களில் கட்டுரைவாசிக்கவும் சந்தர்ப்பத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்ளும் அபத்தம் வேறு எங்காவது இருக்கிறதா என்ன? ஆங்கிலத்துறைகளில் பணியாற்றிக் கொண்டு அரைகுறையாக கற்றுக் கொண்ட விமர்சனபாடங்களை தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் மீது ஏவிவிடும் உளறல் இன்னொரு புறம் பின்நவீனத்துவ விமர்சனமாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது.

பல்கலைக் கழகங்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த இலக்கிய விமர்சகர்களை உருவாக்கவேயில்லை. மாறாக நல்ல நாவல்களை, கவிதைகளை பரிசீலனைக் குரிய புத்தகங்கள் விவகலனாக உருமாற்றி வகுப்பெடுத்து சராசரி ரசனை அளவைக் கூட்டி சிதைந்து விட்டிருக்கிறார்கள். விதிவிலக்காக உள்ள தொ.பரமசிவம். அ.கா.பெருமாள், அ.மார்க்ஸ் வீ. அரசு போன்ற பரோசியர்கள் கூட்ட கவிதை, நாவல், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய விமர்சனத்தையெல்லாம் நாட்டார் கலைகள், மொழித்துறை, நாடகம், அரசியல் நிகழ்வுகள் சார்ந்து தான் அதிகம் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மிகவும் கவனத்துக்குரிய விமர்சகர்களாக மதிக் கபட்ட தமிழவன், நாகார்ஜுனன், எம்.பி.முத்துக்குமாரசாமி, எஸ்.சண்முகம் போன்றவர்கள் இப்போது எழுதுவதேயில்லை.

அமெரிக்க பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஏ.கே.ராமானுஜமும் ஜார்ஜ் எஸ். ஹார்ட்டும் செய்த பங்களிப்பின் ஒரு பகுதியாவது இங்குள்ள கல்வித்துறை அறிஞர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மிகலை பக்தின் தஸ்தாயவெஸ்கியின் படபைபுலகினை பற்றி விரிவாக 300 பக்க நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்.. இதாலோ கால்வினோ சுவெவிலக்கியங்களை எப்படி வாசிப்பது என்று தனிப்புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார். உமபர்த்துடோ ஈக்கோவின் கட்டுரைகள் மொழியலையும் மறக்கப்பட்ட சரித்திரத்தையும் பச்சுகின்றன. இவர்களை போலவே ட்ரெதாவும் லக்கானும் மிஷலை பக்கோவும் எழுதிய விமர்சனங்கள் நம்கையில் வாசிக்ககிடக்கின்றன. இவர்கள் எவரும் எழுத்தாளர்களை புகழ்ந்து கொண்டாடுவதற்கு விமர்சனத்தையெல்லாம் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக படபைபை புரிந்து கொள்வதற்கான சாத்தியங்களை அதிகமாகக் குகிறார்கள். தமிழில் இந் தவகை விமர்சனங்கள் இல்லை. அதனால் தான் இன்றைய இலக்கியவிமர்சகர்களை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை..

9)0000000 00000000 000000 000 000000000000000 000000 ,000000000 0000000000000
000000000000 00000000000 000000 000000 0000000000000000 .000 00000000000000 000000 00000
0000000 00000000 0000000000 ?

எனது பதினெட்டு வயதிலிருந்து உலக இலக்கியங்களை வாசித்துவருகிறேன். அத்தோடும் சமகாலத்தின் முக்கிய படபுகள் எந்ததேசத்தில் எழுதப்பட்டபோதும் அவற்றை தடீவாசிக்கவும் பழக்கம் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தியா முழுவதும் உள்ள பலவற்றோ இலக்கியவாதிகளை தடீசுச் சேன்று பார்த்து அவர்களோடும் எனது வாசிப்பு அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

எழுத்தாளர்களின் வலைகதை எழுதுவது மட்டுமே என்று கற்பிக்கப்பட்டுந்த பிம்பம் இந்த வாசித்தலில், சந்திராபில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தகர்ந்து போகத் துவங்கியிருந்தது. பஷீ ரை சந்தித்த போது சீன யாத்ரீ கன் மார்க்கோ போலோவை சந்தித்து பசீக் கொண்டிருந்தது போன்ற அனுபவமேயிருந்தது. மகஸேவததாதவேயை சந்தித்த போது பழங்குடியினருக்காக போராடும் போராளியை கண்ட சந்தோஷம் உண்டானது.

எழுத்தாளர்கள் கதைகளை விடவும் புதிதாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். எதை எதையோ தடீயலந் திருக்கிறார்கள். அரசியல் ஈடுபாட்டின் காரணமாக சிறப்பைட்டிருக்கிறார்கள். ஓடும் கட்ட மக்களின் விடுதலகைக்காக போராடியிருக்கிறார்கள். எழுத்தாளனின் செயல்பாடு பன்முகப்பட்டது. எழுத்தாளன் யாவையும் கடந்த ஒரு ஞானி, எழுத்து ஒரு அகதரிசனம் என்பதில் எல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக என் வாசிப்பில் நான் நெருக்கமாக உணர்ந்த சிறந்த இருபது புத்தகங்கள் குறித்து வாக்கியங்களின் சாலை என்று ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பை வளையிட்டிருக்கிறேன். இதன் தொடர்ச்சியாக தான் உயிர்தை இதழில் தற்போது எழுதி வரும் பத்தியை சொல்லலாம்.

10) 0000000 00000000 000000 000000000000000 00000 000000000000 00000000 00000 00000000
0000000 000000 00000 0000000000000 00000000000000000000 000000000000 00000000
0000000000000000000000 0000000000 0000000 000000000 000000 0000000000000000 ?

Written by - சந்திரா: தளவாய் சந்திரா -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

ஆர்வம் என்று அதை சொல்ல முடியாது. ஒரு கற்றுக் கொள்ளல் என்று சொல்லலாம். கற்றுக் கொள்வதைக் கட்டாயப்படுத்த முடியுமா என்ன? நாம் எழுதத் துவங்கியதும் கற்றுக் கொள்வதை நிறுத்திவிடுகிறோம்.

11) 000000 000000000000 0000000000000000 000000 00000000000000000000 0000000000000000 ?

சமகாலம் என்றால் என்ன? காலண்டர்தாட்கள் காட்டும் ததேயும் வருடமுமா அல்லது ஊடகங்கள் பெறுகி காட்டும் பிரச்சனைகளை சமகாலம் என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள்.. சமகாலம் என்பது ஒரு தோற்றம் மட்டுமே. அதன் வேர்கள் எந்த நுட்பநாண்டில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சூலபத்தில் அறிந்து கொண்டுவிட முடியாது.

சோபாக்ளிசின் ஓபிபஸ் ரிக்சினை வாசிக்கும் போது அது நம் காலத்தை பிரதிபலிப்பதாகவே உள்ளது. ஆனால் நாடகம் எழுதப்பட்டு இரண்டாயிரமாண்டு கடந்துவிட்டிருக்கிறது. உம்பர்த்தோ ஈகோவின் நாவல்கள் பல நுட்பநாண்டுகளுக்கு முந்திய ரகசிய அமைப்பான டெம்பிளர்களையும் மடாலயங்களையும் நினவைகள் அழிந்து போகும் தீ வயைமே பசுகின்றன. அதற்காக அதை கடந்த காலத்தின் கதை என்று விலக்கிவிட முடியுமா? அந்துவாந்த சந்த எக்சுபரின குட்டி இளவரசன் எந்த சமகாலத்தின் வளிப்பாடு என்று நினகைக்கிறீர்கள்,

காலம் பற்றிய நமது புரிதல் தளிவற்றது. நான் காலத்தை சதா திசுகளற்று பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நீ ருற்றை போல தான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றின் மீது அருகாமை மரங்களும் வானில் பறக்கும் பறவையின் நிழலும் தண்ணீர் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் நம் குடத்தில் அள்ளும் தண்ணீர் பிம்பங்கள் ஓடிக் கொண்டு வருவதில் லயை. என்றால் எங்கே பிரதிபலிப்பாகிறது பிம்பம்? தோற்றம் கடந்த நிஜம் இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியதில் லயை?

12) 0000000 000000 00000000 000000 00000000000000000000 .0000000 000 00000000000 0000000000 0000000000 0000000000000000 ?

புத்தரை தொடர்ந்து புத்தாண்டுகளாக பயின்று வருகிறேன். இந்தியசமீகத்தை, மனதை புரிந்து கொள்வதற்குப் பிளத்தம் சரியான வழிகாட்டுதலாகியிருக்கிறது. சாஞ்சி, கயா, சாரநாத், நாகார்ஜுன கொண்டா எனப் பிளத்த வாழ்விடங்களை தேடிச் சென்றும் பார்த்து

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
 Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

வருகிறேன். இன்று பௌத்தத்தை கொண்டாடும் பலரும் அதன் சமீககருத்துக்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு மற்றயாவையும் விலக்கிவிடுகிறார்கள். அரசியல் காரணங்களாகக் கான மாற்றுபடிமமாக மட்டும் புத்தர் பயன்படுத்தபட்டு வருகிறார் உண்மையில் பௌத்த வாழ்முறையில் எவருக்கும் ஈடுபாடில்லை. பௌத்த அரசியலை மறக்கொள்பவர்கள் வன்முறையை தங்களது ஆயுதமாக கொள்வதையும் சூயமகோகத்தில் உறிப்போயிருப்பதையும் காணும்போது இவர்கள் எந்த புத்தரைப் பற்றி பசுகிறார்கள் என்று சந்தகேமாகதானிருக்கிறது.

புத்தத்தினை புந்து கொள்ளாமல் போனதும் அதை வாழ்க்கை நெறியாக பின்பற்ற தவறியதும் இந்திய சமீகம் இழந்த மாபெரும் தவறு. அதே போலவே பெரியாரை இந்து மத எதிர் பாளர் என்று சூருக்கி அவரை ஒரு திராவிட கட்சிதலைவரை போல கட்சி அடையாளத்திற்குள் அடக்க முயன்றதும் தமிழ் அறிவாளிகளின் தவறான வழிகாட்டுதல் என்றே சொல்வனே.

பெரியாரைப் பற்றிய இன்றைய விமர்சனங்கள் யாவும் அவதூறிகளாவே உள்ளது. அவரின் சீரிய விவாதங்களை மீட்பிறைப்பதற்கான தந்திரமாகவே தெரிகிறது. பெரியாரை நுட்பமாக வாசித்த எவரும் அவரை துதிபாட மாட்டார்கள். மாறாக தமிழ்சமீகத்தின் மீது அவர் எழுப்பிய களேவிகளும் அவரது நேரடி செயல்பாடும் எத்தனை வலிமையானது என்று கட்டாயம் புரிந்து கொள்வார்கள். பெரியார் ஒரு சிந்தனை தளத்தை உருவாக்குகிறார். அதே வேளையில் அதன் செயல்பாட்டிற்கான சாத்தியபாடுகளையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

புத்தத்திற்கு ஒருவர் மதம் மாறுவது என்பதையே என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒருவன் எந்த மதத்தினை சார்ந்து இருந்தாலும் அவன் பௌத்தனாக வாழமுடியும். பௌத்தம் ஒரு மதமல்ல ஒரு வாழ்முறை. ஒரு சிந்தனைவெளி. இன்னும் சொல்லப்போனால் பௌத்த ஈடுபாடு ஒரு மதமற்றுப்பு செயல்.

அதே நேரம் ஒன்றை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் பௌத்தமும் முழுமையாக ஸ்தாபனமயமாக கபட்டுவிட்டது. இரண்டு மகாபிரிவுகள். அதற்குள் நுற்று துணைபிரிவுகள். மாந்திரீ கம் தாந்திரீ கம், என ரகசிய சடங்குகளையும் பாலியல் கிளர்ச்சி தரும் வழிபாடுகள், பரபரப்பான மனிதர்களின் மனநெருக்கடியை போக்கும் எளிய தியானமுறை என்று எளிய வணிக தந்திரங்களாகக் கொண்டதாகவும், என்மறமைக அதிகார சக்தியாகவும் கட்ட தன்னை உருமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பௌத்த சிந்தனைகளும் தத்துவமும் அறமும் ஸ்தாபன கட்டபாடாகக் குவெளியில் தனித்த சிந்தனைகளாக அறிவார்ந்த வழிகாட்டுதலாக உள்ளது. நாம் பின்பற்ற வேண்டியது இது போன்ற பௌத்த நெறியை தான்.

13) 0000000000000000 000000000000 0000 0000000 00000000 0000000000 000000 000000 0000000000
00000000 00000000 000000000000000000000000 ?

நான் சூற்றூலா பயணி அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் புகழ்பெற்ற சூற்றூலா ஸ்தலங்கள் எதையும் நான் பார்த்ததே கிடையாது. தாஜ்மகாலை கட்டியமூயி”ன் கரகைளை ஓட்டிய கிராமங்களில் சூற்றிக் கொண்டிருந்த போது வயல்வெளிகளின் பின்னிருந்து தான் பார்த்திருக்கிறேன். எனது தடேதலின் காரணம் தளையெற்றது. அது அவ்வப்போது கிளக்கை கட்டியது. பயணத்தில் குறிப்பெடுப்பதோ, புகழ்ப்படம் எடுத்துக் கொள்வதோ எதுவும் கிடையாது. குறிப்பாக எந்த ஊர்க்குப் போகப்போகிறேன் என்ற திட்டம் கட்ட கிடையாது. இமயமலையின் பதினெட்டாயிரம் அடி உயரம் வரை சனென்றிருக்கிறேன். கிரகாட்டிற்குள் நடந்து திரிந்திருக்கிறேன். கீழ்வாலை குகைஓவியங்களை கண்டிருக்கிறேன். அஜமீரின் திருக்களில் உறங்கியிருக்கிறேன். பூழ்திப்பிந்த உடையும் பிளாட்பார கடைகளில் உணவாமாக வாழ்வது பழக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதும் எனது பயணம் இலக்கற்று எந்த நேரமும் புறப்பட தயராகத்தானிருக்கிறது. ஓரையொரு வறோபாடும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தது போல பயன்றும் எந்த நகரிலும் சூற்றித்திரிய முடிவதில்லை. அத்தோடும் பலவருடமாக ஊர் சூற்றியதால் சம்பாதித்த உடல்களோளாறுகள் பயண எல்லையைச் சூர்க்கிக் கொண்டுவட்டிருக்கிறது.

14) 000000000000 00000000000000 00000000000000 0000000000000000000000000000000000000000
00000000000000 00000000000000 000000 0000000000000000000000000000000000000000000000000000
0000000000000000 000000 000000 0000000000 ?

எழுத்தாளின் தவேகை காட்சி ஊடகங்களிலும் மிக அதிகமாகயிருக்கிறது. ஆனால் எழுத்தாளன் இடம் எவரோ ஒரு நகலெடுப்பவரால் நிரப்பப்பட்டு விடுகிறது சினிமாவில் கதை என்பது எழுதப்படவதில்லை மாறாக உருவாக் கபடவது. கதையை உருவாக் குவதற்கு என ஒரு கட்டமே வேலை செய்கிறது. அதற்காக பல ஆயிரம் செலவு செய்கிறார்கள். அனால் அந்த செலவில் நூற்று ரூபாய் கட்ட பத்தகம் வாங்குவதற்கு செலவிடப்பட்டிருக்காது.

எந்த சினிமா நிறுவனத்திலும் நூலகம் என்ற ஒன்றை நான் பார்த்ததேயில்லை. தந்திப்பேரமும் வார ஆதழ்களும் தவிர்த்து மருந்துக்கு கட்ட ஒரு நாவலோ சிறுகதை பத்தகமோ கதைவிவாதம் நடக்கும் அறைகளில் கண்டதேயில்லை.

சினிமாவிற்கான நல்ல கதைகள் இல்லை என்பது பொய். நல்ல கதைகளை படமாக்க தயாரிப்பாளர்கள், நடிகர்கள் முன் வரவில்லை என்பது தான் நிஜம். அதனால் தான்

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

தமிழில் மிக அபூர்வமாகவே அழகி, ஆட்டோகிராப் . காதல் போன்ற படங்கள் வளையுருகின்றன.

கடந்த இரண்டு மாதங்களில் பெருமழைக்காலம், காழ்சா, அகலே என்று மயின்று மலையாள படங்களையெ பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. மிக யதார்த்தமான, ரசனமிகக் படங்கள் . திரையரங்களில் அரங்கம் நிரம்பி வழிய தான் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இதில் அகலே என்ற படம் கண்ணாடி சிற்பங்கள் என்ற டென்னிசி வில்லியம் சின் உலகப்புக்கழ் பற்ற நாடகத்தை அடிப்படையாக கொண்டது வியாபி பிரசாத் இயக்கியது. இந்த அளவிற்கு கபிட தமிழில் முயற்சிகள் நடப்பெறவில்லை என்பது கவலகைக் கயதாகவயே”ரூக்கிறது.

15) 00000000 00000000000000 00000000 0000 00000000 000000000000 00000 0000000000 00000 00000000 000000000000 .0000000000000000 00000 000000000000 00000000 00000000 00000000 .?

கல்லூரி நாட்களில் இருந்தே மதுரையை”ல் உள்ள திரைப்பட சங்கங்களின் வழியாக உலகதிரைப்படங்களை காணும் பழக்கம் எனக்கு உருவாகியிருந்தது. அத்தோடு கரேளாவில் ஜான் அபிரகாமால் துவக்கப்பட்ட ஓட்சோ என்ற திரைப்பட இயக்கத்தின் நண்பர்களின் நட்பு தொடர்ந்து அவர்கள் நடத்திய சினிமாபயிலரங்குகளில் கலந்து கொள்ளவும் திரைப்படவிழாக்களில் பங்கேற்கவும் ஆர்வத்தை உருவாகியது. பதினாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நான் உலகதிரைப்படங்களை பார்த்து வருகிறேன். டெல்லி கல்கத்தா பங்களூர் என பலவற்றோ திரைப்படவிழாக்களுக்கு சினிமா வந்திருக்கிறேன். அந்த ரேதார கோவெஸ்கியும், லூயி புனுவலும், ப்லெனியும் கார்சுவோவும் எனக்கு பிடித்தமான இயக்குனர்கள் .

சின்னையெ போன்ற பெருநகரங்களில் கபிட திரைப்படங்களை தியூயி”டுவதெ தவிர்த்து அதைப்பற்றிய முறையான அறிமுகமோ, தீ விரமான விமர்சனங்களோ நடப்பெறாதேயில்லை. தியோடர் பாஸ்கரன், வெ. ஸ்ரீ ராம் போன்ற ஒரு சில தனிநபர்களின் ஈடுபாடு மட்டுமே சினிமாவை புரிந்து கொள்வதற்கான எழுத்துப் பிரதிகளை உருவாக்கி தந்திருக்கிறது. சினிமாவை பற்றி எழுதுபவர்கள் தமிழில் மிக குறைவு. இலவசமாக உலகின் சிறந்த படங்கள் திரையிடப்படும் போது கபிட அங்கு தமிழ் எழுத்தாளர்களோ, கவிஞர்களோ வந்து பார்ப்பதேயில்லை என்பது தான் உண்மை.

சின்னையில் மட்டும் ஆயிரக்கணக்கில் உதவி இயக்குனர்களும் துணை இயக்குனர்களும் இருக்கிறார்கள் . இவர்களில் இருநூற்றுப் பரோவது நல்ல புத்தகங்களை தடீ வாசிப்பவர்கள் . ஆனால் இவர்கள் திரிந்து கொள்வதற்கு கபிட தமிழில் உலக சினிமாவை பற்றிய புத்தகங்களில்லை.

தற்போது சின்னையைத் தவிர்த்த சிறுநகரங்களில் வசிப்பவர்கள் கட்ட ஹாலிவூட் திரைப்படங்களைத் தவிர்த்து வறோ திரைப்படங்களை காண்பதற்கான சாத்தியம் பிவிபி வழியாக உருவாகி உள்ளது. ஆனால் எந்த படங்களை பார்ப்பது எப்படி தரேவ் செய்வது எப்படி புரிந்து கொள்வது எனத் தெரியவில்லை. நவீன ஓவியம், இசை போலவே சினிமாவினை ரசிப்பதற்கும் ஆழ்ந்த பயிற்சியும் உழைப்பும் தேவை. ஆகவே இதற்கான மாற்றுமயற்சிகளில் ஒன்றாக சினிமா மீது ஆர்வம் கொண்டிருந்த இளம் நண்பர்கள் சிலரையும் ஒன்றிணைத்து உலகசினிமாவிற் கான ஒரு புத்தகத்தை உருவாக்கினேன். இந்த புத்தகம் உருவாவதற்கு மீண்டும் அண்டுகள் கால அவகாசம் தேவைப்பட்டது.

16) 000 00000000000000 000000000000 000000000000 0000 00000000 00000 0000000000 000000000000 0000000000000000.0000 0000000000 0000000 0000000000000000 ?

நான் 1984ல் எழுத துவங்கி இன்றுவரை இருபது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இதுவரை இலக்கியவாசகர்கள்க்கு மட்டுமே பரிச்சயமாகியிருந்த எனது எழுத்து இன்று பலவகை பட்ட வாசகர்களை நோக்கி விரிந்திருக்கிறது. அது என்புத்தகங்கள்க்கான வாசகர்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறதே தவிர எனது ஈடுபாட்டில் எந்த மாற்றத்தையும் உருவாக்கவில்லை.

17) 000000 0000000000 00000000 0000000 0000000000000000 000000 000000000 0000000000 000000000000000000.000000 000 0000000000000000 00000000 00000000000 000 00000000000000000000 0000000000000000 00000000000000000000 000 0000000000000000000000.000 000000 00000 000000000000000000 ?

துணையெழுத்து ஒரு கட்டுரைத் தொடர். எனது பயணத்தையும் நான் கண்ட மனிதர்களையும் முன்வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு பத்தி.. அது விகடனில் வளையானதே தவிர எந்த சிறுபத்திரிக்கையிலும் வளையாதிருக்க கட்டிய சாத்தியம் கொண்டது தான். நான் கட்டுரைகளை புனைவொழியில் எழுதுகின்றவன்.

தமிழில் பொதுவாக கட்டுரைகள் என்றாலே ஒரு சலிப்பிட்டும் நடையில் வழக்கொழிந்து போன வார்த்தகையையும் புள்ளிவிபரங்களும் கோட்பாடுகளையும் நிரப்பி நம்மை மீச்சுதிணற வைப்பதாகவேயிருந்து வந்திருக்கின்றன. நான் வாசித்தவரை போர் ஹயேன் கட்டுரைகள் மிக தீ விரமானவை ஆனால் அதன் மொழி புனைவொ தன்மை மிக்கது. உம்பர்த்து இகோவை வாசித்த பாருங்கள் பெரிய விஷயங்களை கட்ட எத்தனை எளிமையாகவும் பரிசுத்தமும் புரிந்து கொள்ள வகைகிறார். இதாலோ காலவினோ,

Written by - சந்திரா: தளவாய் சந்திரா -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

ஆக்டோவியா பாஸ் , மார் க்வெஸ் என பல முக்கிய எழுத்தாளர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் தரவும் வாசிப்பை அனுபவம் மிக உயர்ந்த நிலையிலிருக்கிறது.

காருகாறிச்சி அருணாசலம் மறந்து நாற்பதாண்டுகள் முடிந்துவிட்டது அதுவரை அவருக்கு வாழ்க்கை வரலாறு கிட்ட எழுதப்படவில்லை. அவரை பற்றி எந்த இதழிலும் யாரும் எழுதுவதில்லை என்று துணையெழுத்தில் அவரை பற்றி எழுதியதைப் படித்துவிட்டு அவரது மகள் நன்றி தெரிவித்ததோடு காருகாறிச்சிக்கு நினவைகா பிழையில் வகைகட்டியிருந்த சிறிய சந்தன நாதஸ் வரத்தை எனக்கு பரிசாகவும் அளித்தார்கள். இது போலவே பிரமீள் பற்றிய கட்டுரையை வாசித்துவிட்டு அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள கரடிக்குடியில் ஒரு நினவை மண்டபம் எழுப்புவதற்கு அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு மருத்துவர் ஒரு லட்ச ரூபாய் எனக்கு அனுப்புவதை திருந்தார்.

நினவை மண்டபம் அனுப்புவதை விடவும் புத்தகவெளியீடுகள், இலக்கிய கட்டிடங்கள் நடத்துவதற்காக சின்னையில் பிரமீள்ள் பெயரால் ஒரு நினவை அரங்கம் அமைப்பது நல்லது என்று தோன்றுவதாக சொல்லி அப்பணத்தை திருப்பி அனுப்புவதைத் தன் . இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் பிரமீள்ள் பெயரால் அரங்கம் கட்டி துவதற்கு இப்போது அவர் ஆர்வமாக பணம் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வாசிப்பை மீறி ஒரு செயல்பாடாக தான் துணையெழுத்தின் எதிர்வினை அமைந்திருந்தது.

17) ஐயுடைய வாய் நிரம்பியிருக்கிறது (பின்னர் பின்னர்): அல்லவா உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் .? ஐயுடைய வாய் நிரம்பியிருக்கிறது (பின்னர் பின்னர்): அல்லவா உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் உண்மையில் .?

எப்போதும் சிறுபத்திரிகைகள் மாற்றுக்குரலுக்கு உரிய களத்தை உருவாக்குவதற்கு தான் முன்னறிந்திருக்கின்றன. சிறு பத்திரிகை என்பதே ஒரு எதிர் திசையில் செல்லும் நீரோட்டம் தான். அதன் நோக்கம் வாசகர்களைய விருத்தி செய்வது அல்ல. கூறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கம் சாரந்து நண்பர்களால் தங்களுக்கு கைப்பணத்தை செலவு செய்தது தான் சிறுபத்திரிகைகள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று தமிழில் முக்கிய எழுத்தாளர்களாக அறியப்படும் யாவரும் சிறுபத்திரிகையில் எழுதி வந்தவர்களே. சிறுபத்திரிகையின தவே எப்போதும் இரூந்து வரக்கூடியது தான்.

இடநிலை இதழ்களின் மீது எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. இவை எந்த விதத்திலும் தன்னையே இடநிலையாக நினைத்துக் கொள்கிறது என்று தெரியவில்லை. பத்தாயிரம் பேர்படிப்பதால் அது இடநிலை இதழாகிவிடாது. அதுவும் சிறுபத்திரிகை தான். இடநிலை இதழ் என்றால் தமிழ்சினிமா விமர்சனமிருக்கும் நாலு கலர்பக் கமிருக்கும். இதோடு ஒன்றிரண்டு மொழிபெயர்ப்பு கதைகள் வெளியிடப்படும் என்பது தானா? தமிழுக்கு

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

தவேதை விரமான சிந்தனை தளத்தை உருவாக்க கட்டிய இதழ்கள். இதனை எத்தனை பரீட்சைகளைக் களையுமா? கிறார்கள் என்பதை வதைத்து முடிவாகிய மூடியாகியது. இதே நேரம் சிறுபத்திரிகைகளை என்ற பெயர் துதிபாடும் குழுக்களை உருவாக்கி கொள்வதையும் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை..

18) 000000000000 0000 000000 00000000 00000000 00000 000000 00000000000 0000000000. 00000000 00000000000000000000 0000 00000000000 0000 00000000000 00000000 00000000000 00000000000 00000000 0000 00000000000000 0000000000000000000000. 000 00000000000000 000 0000000 0000000000000000.?

சங்கராச சாரியாரின் கதை ஒரு முக்கிய சமூக நிகழ்வாக என்ன? தலித் மக்கள் மீது தொடர்ந்து வரும் வன்முறையை கவனிக்கக் கூட முடியாமல் கண்ணை, காது பொத்திக் கொண்டவர்கள் சங்கராச சாரியார் விசயத்தில் மட்டும் சமூகப்போராளியாவது வலியுறுத்தியிருக்கிறார். சூனாமியால் இத்தனை ஆயிரம் பரீட்சைகள் குழந்தைகளை இழந்து, வீட்டை இழந்து அகதிகளைப் போல ஆங்காங்கே தங்க வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இறப்பு எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று இன்னமும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. எத்தனை எழுத்தாளர்கள் அந்த முகாம்களுக்குச் சென்று உதவிப்பணிகள் செய்திருக்கிறார்கள். தாமிரபரணி படிகொலையின் போது எங்கே போனார்கள் நாஞ்சில் நாட்டு எழுத்தாளர்கள். பாபர் மசூதி இடிப்பு, பம்பாய் மதக்கலவரம். குஜராத் கலவரம் என எத்தனையோ விஷயங்கள் நம்மை உலுக்கிய போதும் எதிர்வினையே தமிழில் ஆல்லை.

உண்மையைச் சொல்வதற்கு எனக்கு தயக்கமில்லை. நான் இது போன்ற சமூக நிகழ்வுகளுக்கு எதிரான கண்டன ஊர்வலங்களிலும் மடிகைகளிலும் கலந்து கொண்டதில்லை. ஆனால் மதவாதத்தை ஒருபோதும் நான் ஆதரிப்பவனில்லை. சூனாமி முகாம்களில் எனது பதவியும் பங்களிப்பும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் முக்கியமானதில்லை. ஆனால் அவர்களின் துயரம் என்ன இன்றுவரை தூக்கமற்றுச் செய்திருக்கிறது.

தொடர்ந்து தமிழகமெங்கும் சமணபிளத்த சின்னங்கள் இடிக் கபட்டும், படகுகளை உள்ள மலகைகுகளைக் கல்குவாரிகளாக வடிவத்தை தகர்க்கப்படும். கிராம மக்கள் தங்கள் வாழ்விடங்களை துறந்து நகரங்களில் நோக்கி வந்து கொண்டேயிருப்பதையும், சாதி கிராமங்களில் முன்னை விட ஆழமாக வரே ஊன்றிவிட்டதையும், ஆரம்ப கல்வியில் கட்ட மதவாதம் கலக்கபட்டு சரித்திரமும் கலாச்சாரமும் பொய்யால் நிரப்பப்படும் சமூகப்பிரச்சனைகளாக நாம் கண்டுகொள்வதேயில்லை. அதைப் பற்றி குரல் கொடுப்பவர்களும் அதிகமில்லை.

Written by - சந்திப்பு: தளவாய் சூந்தரம் -
Tuesday, 19 June 2012 22:48 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:03

எனக்கு எந்த மாற்றமும் தரரியவில்லை. குழந்தைகள் தான் விளையாடுவதற்கு இடமின்றியும். சரேந்து கதை பசே நண்பர்கள் இன்றியும், தனித்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். கரணை ஒதுங்கிய படகை போல ஒரு தீ ராத் தனிமையிட்டுத் திரும்புகிறது. நான் தப்பிக் கொள்வதற்கு புத்தகங்களும் தலகைவிழ்ந்தபடியோ அல்லது யாவரும் உறங்கிய பின் இரவில் விழித்துக் கொண்டு தடுவலை வளைக்கை பார்த்தபடியோ இருக்கிறேன். மனவியும் குழந்தைகளும் தங்களது இயல்பை மறந்து மெளனமாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். தடுவலைக்கிடையில் ஆழ்ந்துபோயிருக்கும் அவர்கள் மூலங்களை கவனிக்கும் போது அது நிம்மதியற்றதாகவே தெரிகிறது. அதை நின்கைக்கும் போது தான் சற்றே பயமாக இருக்கிறது.

மலம்: <http://tamilhelp.wordpress.com/>